

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 5h55' sáng thứ Sáu ngày 22/10/2021.

NỘI DUNG HỌC TẬP ĐỀ TÀI 681

“CHỈ CÓ NGƯỜI TIN PHẬT MỚI KHÔNG TẠO ÁC NGHIỆP”

Chúng ta đến với Phật bắt đầu từ chữ “**Tín**”. Người học Phật đi theo trình tự “**Tín - Giải - Hành - Chứng**”. Tin rồi mới tìm hiểu, hiểu rồi mới thực hành. Từ chân thật thực hành mới có thành tựu, thành tựu chính là chứng. Chúng ta học Phật lâu ngày tự cho mình là người tin Phật. Bài học hôm nay Hòa Thượng muốn nhắc chúng ta: “**Chỉ có người tin lời Phật dạy mới thật y giáo phụng hành và không làm điều sai trái**”. Hòa Thượng nói ngày xưa khi Ngài thọ Đại giới (Giới Tỳ Kheo), Ngài trở về Đài Trung thăm Thầy Lý Bình Nam. Lão Sư chỉ vào Ngài nói: “**Ông phải tin Phật!**”. Hòa Thượng đã tu hành nhiều năm, khi chưa xuất gia đã giảng Pháp, khi xuất gia rồi là giảng viên của Học viện, giờ còn thọ “Đại Giới” rồi, thế mà Thầy vẫn bảo Ngài rằng “**ông phải tin Phật!**”. Hòa Thượng nói: “**Tin Phật là ngày ngày phải tiếp nhận giáo huấn của Phật. Tin Phật không phải là nói được lời Phật dạy, hay giảng giải được cho người khác nghe. Không phải là “miệng thị tâm phi”, miệng thì nói phải nhưng tâm thì nói trái. Nói và giảng rất hay như không làm đó chính là lừa gạt Tam Bảo!**”. Lừa gạt Tam Bảo cũng không sao vì Phật, Pháp, Tăng là bậc Chính Ngộ, chúng ta lừa thì các Ngài biết ngay. Nhưng điều đáng nói là chúng ta lừa gạt chúng sanh, đoạn đi huệ mạng của họ mới nguy hại.

Cương lĩnh tu hành trong pháp môn Tịnh Độ chính là “**Tín - Nguyện - Hạnh**”. Tin sâu, nguyện tha thiết, hành miên mật. Đây là “**Tam tư lương**”, chuẩn bị cho việc vãng sanh. Tin này là tin tưởng, “tin tha”. Đầu tiên, phải tin chính mình vốn là Phật nhưng hiện đang mê mờ, hồ đồ. Thứ hai là tin Phật, chúng ta nhất định phải tin Phật! Tin Phật là thường phải thân cận với Phật nhưng Phật không còn tại thế, Hòa Thượng cũng không bên cạnh thì chúng ta phải làm sao? Đó chính là ngày ngày chúng ta học tập, tiếp nhận giáo huấn của Phật Đà, chúng ta học những lời dạy của Hòa Thượng, đó chính là thân cận rồi! Chúng ta mỗi ngày, mỗi giờ niệm Phật cũng chính là thân cận với Phật.

Hòa Thượng nói: “**Hiện tại người học Phật nhiều nhưng người thành tựu ít. Nguyên nhân là vì người tin Phật rất ít**”. Hòa Thượng nói thêm: “**Hiện tại không chỉ chúng tại gia tin Phật rất ít mà ngay người xuất gia tin Phật cũng rất ít**”. Có nghĩa là tứ chúng học Phật thì nhiều nhưng chân thật làm theo lời Phật thì rất ít. Tin Phật là phải triệt để làm theo lời Phật. Tin Hòa Thượng là phải triệt để làm theo lời Hòa Thượng dạy thì mới gọi là tin.

Nhiều năm liền tôi chỉ chăm chỉ dịch những lời Hòa Thượng dạy và chân thật làm theo. Chân thật không có mong cầu gặp Hòa Thượng, không dùng cách này cách nọ để được gặp. Thậm chí khi tôi sang Anh, hộ pháp của Ngài gửi tin nhắn để tới gặp Hòa Thượng, nhưng lúc đó tôi đã có hẹn với một đạo tràng rồi nên tôi cũng

không đi gặp Ngài được. Tôi nhớ có một lần tôi được gặp thầy Chung Mao Sâm (bây giờ là Pháp Sư Định Hoàng). Khi gặp Thầy tôi cũng nói những điều đã khẳng định về Hành giả niệm Phật phải như thế nào. Tôi hỏi Thầy bằng tiếng Trung, thầy trả lời tiếng Trung, tôi nhờ Thầy nói tiếng Anh để một số đồng tu trong nhóm biết tiếng Anh họ có thể hiểu được, họ sẽ tin vì nghe từ chính miệng Thầy, không phải qua tôi phiên dịch lại. Nhiều người gặp Hòa Thượng chỉ để chụp hình, để khoe.

Năm xưa khi Hòa Thượng thọ Đại giới rồi, Lão Sư Lý Bình Nam vẫn nói Ngài phải tin Phật. Hòa Thượng nói: **“Tin Phật thật không dễ dàng!”**. Có rất nhiều người đã xuất gia, mãi đến khi chết vẫn chưa tin Phật. Tin Phật thì làm sao mà tạo nghiệp, làm sao mà đọa vào ba đường đọa. Chỉ có người không tin mới làm như vậy. Cho nên tin Phật không phải dễ! Đã tin thì phải làm theo, làm theo thì không tạo nghiệp, mà không tạo nghiệp thì đâu bị đọa vào ba đường ác. Hòa Thượng nói: **“Phải chân thật tin Phật. Việc này ngày trước Lão Sư Lý thường hay nhắc nhở tôi”**.

Cái gì gọi là “Tin Phật?”. Trên Kinh Phật nói mỗi một câu, một chữ chúng ta phải tin theo, không hoài nghi và làm đến được 100% thì đây mới gọi là tin Phật. Những người học Phật chúng ta làm quá nhiều việc thừa, thử nghĩ lại xem có phải không? Phật dạy: **“Kiếp người thật ngắn ngủi, rất khổ đau”**. Vậy thì phải tranh thủ từng giây, từng phút, nhưng chúng ta không làm được như vậy.

Tối hôm qua chúng ta học Thái Thượng Cảm Ứng Thiên. Trong bài, Hòa Thượng nói: **“Cuộc đời quá ngắn ngủi đừng vì một chương ngại nào đó mà bỏ đi việc tu hành”**. Nhưng chúng ta luôn nghĩ mình còn nhiều thời gian! Ngày xưa tôi đi dạy ở Trung cấp Phật học, gần như ngày nào cũng có 2-3 đơn xin nghỉ học để trên bàn. Tôi thấy họ lấy lý do toàn thấy ngày Vía Phật Thích Ca, ngày vía Quan Thế Âm... Tôi nói Phật ra đời là để giáo dục chúng sanh chứ không phải là đem ra để cúng giỗ. Cúng thì có người cúng còn người đi học thì đặt việc học làm quan trọng. Nếu không việc tiếp nối huệ mạng của Phật truyền cho chúng sanh ai sẽ làm? Chủ yếu do lười học, gặp duyên gì đó là lấy cớ luôn. Cho nên Hòa Thượng nói: **“Kiếp người ngắn ngủi, không vì bất cứ điều gì mà từ bỏ con đường học tập của mình”**. Kỷ niệm là tri ân, học là sứ mệnh tiếp nối huệ mạng của Phật, thay Phật giáo hóa chúng sanh. Không những thế, việc chuẩn bị cho cuộc tử sinh của mình còn quan trọng hơn nữa!

Câu chuyện Ngài Chí Công với Vua Lương Võ Đế là một ví dụ điển hình về việc chuẩn bị sinh tử. Ngài và nhà Vua cùng xem kịch, xem xong nhà Vua hỏi Ngài có thấy hay không. Ngài nói: **“Thần không biết”**. Nhà Vua rất ngạc nhiên nói: **“Ta và ông cùng ngồi ngay trên hàng đầu xem, tại sao nói không biết?”**. Ngài Chí Công liền đề nghị nhà Vua ngày mai cho gọi một tử tù ngồi xem, trên đầu cho đội thau nước đầy, nếu thau nước không đổ giọt nào sẽ tha mạng, còn nếu đổ một giọt thì sẽ xử tội. Kết quả thau nước không đổ giọt nào. Xem xong Nhà Vua hỏi tử tù: **“Người thấy vở kịch hôm nay hay không?”**. Tử tù trả lời: **“Tội dân không biết! Tội dân lo giữ thau nước còn chưa xong làm sao dám xem mà biết hay dở”**. Khi đó Nhà Vua mới hiểu được, Ngài Võ Chí Công giữ tâm không động loạn, làm sao có thể xem, có thể nghe ngao vui thích. Chúng ta thử nghĩ xem mình đang là ông

vua xem hát, hay tử tù xem hát? Nếu là ông vua thì có tin Phật không? Không tin chút nào cả! Vậy chúng ta bắt đầu hiểu rồi đúng không?

Không phải chúng ta không tin, hoàn toàn không tin là không đúng, có tin nhưng không thật tin. Chúng ta không hiểu rõ tâm cảnh của Phật Bồ Tát. Các Ngài luôn canh cánh làm sao để chúng sanh đều được giải thoát, đều được thành Phật chứ không để chúng sanh phải đọa lạc. Tâm chúng ta không triệt để thì đọa lạc là không tránh khỏi. Ví như tâm cảnh của người mẹ đối với con, luôn mong con trải qua cuộc đời hạnh phúc an vui, không muốn con khổ. Tâm của Phật còn hơn thế nữa. Mẹ yêu con chỉ là ái duyên từ bi còn Phật là ái duyên đại từ. Chúng sanh phải thành tựu đó mới là tâm nguyện của Phật. Cho nên người học Phật là ngày ngày phải đọc Kinh, đó là tiếp nhận lời giáo huấn của Phật, đem đi thực hành một cách triệt để. Thật làm - thật nói, thật nói cộng với thật làm. Nghĩa là **“tự hành hóa tha”**, tự mình hành trì tu tập rồi dạy người tu tập, đó là hoàn thành sứ mạng của người học Phật. Không phải mình biết rồi tự tu, không lo việc nổi tròn huệ mạng của Phật. Cho nên nhiệm vụ là **“tự hành hóa tha”**, hai việc hỗ trợ cho nhau, mình tự tu, đem cái tu ảnh hưởng tới người khác và sự ảnh hưởng của người khác cũng giúp cho sự nghiệp tu học của mình. Phật nói: **“Tự độ mình độ người thì công đức sẽ viên mãn”**. Không phải hiểu theo cách tự độ mình trước rồi mới đi độ người. **“Tự hành hóa tha”** là hai điều tương bổ, tương hành. Nhưng đa phần ngày nay người học Phật cách nói và cách làm hoàn toàn trái ngược. Đó là **“khẩu thị tâm phi”**, miệng nói thì đúng nhưng tâm làm trái, đó chính là lừa gạt Tam Bảo.

Phật Bồ Tát còn bị chúng ta lừa, huống chi chúng sanh. Tôi nhớ rất sâu sắc bài hồi hướng hàng ngày chúng ta đọc. Ngày đọc hai thời, có hôm có thời thứ ba, có nghĩa là một ngày gạt Phật hai thời. Nói mà không làm tức là lừa gạt. **“Chúng sanh vô biên thế nguyện độ; Phiền não vô tận thế nguyện đoạn; Pháp môn vô lượng thế nguyện học; Phật đạo vô thượng thế nguyện thành”**. Thề rồi mà ngày ngày vẫn diễn ra, vẫn vi phạm, không phải vài tuần vài tháng mới phạm một lần. Thề những không làm thì là lừa gạt rồi. Ngài nói con người bằng xương bằng thịt biết rung động thì lừa gạt không nói làm gì, nhưng ông Phật bằng xi măng, bằng composit không có biểu cảm mà vẫn lừa hàng ngày sao mà nhẫn tâm thế! Ngày ngày lên gạt hai, ba lần. Cho nên người tu hành, nếu là đồng tu chân thật hy vọng ngay đời này thành tựu phải biết chư Phật Bồ Tát, chư Tổ Sư Đại Đức là tấm gương tốt nhất để chúng ta noi theo, phải học tập các Ngài, không nên học tập theo thế gian.

Cho nên đã từ lâu, khi có người tới hỏi tôi về một số điều do ai đó nói cho họ, liệu có đúng không? Tôi đều không trả lời, ai nói đi hỏi người đó, tôi không có thời gian. Chúng ta thường nhiều chuyện, đi nghe đâu đó rồi hỏi tôi. Cũng có người gửi thư đến hỏi, tôi thường không trả lời, tôi không muốn mất thời gian vào những chuyện không đâu như vậy. Nếu gọi trực tiếp, tôi nói ai nói đi hỏi người đó, còn nếu nói đọc trên Kinh hoặc nghe Hòa Thượng giảng không hiểu hỏi thì tôi trả lời.

Cho nên chúng ta học Phật làm sao mà biết được lỗi lầm chính mình để sửa đổi. Lấy Phật, lấy Tổ Sư Đại Đức làm gương thì liền biết lỗi lầm để sửa đổi. Đi nhìn thế gian thì luôn thấy họ đầy rẫy “tham, sân, si, mạn, ngã dục lục trần, tự tư tự lợi”, khi đó lại thấy mình thiện tâm hơn. Đây là tự an ủi tự mình, lừa chính mình mà thôi.

Thật ra chẳng có thành tựu gì. Cho nên phải lấy Phật, lấy Tổ Sư, Đại Đức làm tấm gương soi chiếu chúng ta, và chúng ta cũng làm tấm gương để soi xét cho hậu thế.

Chúng ta không quán chiếu thì làm sao mà thấy được lỗi. Ngày ngày phải quán chiếu. Lục tổ Huệ năng nói: **“Người chân chính tu hành không thấy lỗi thế gian”**. Có người hiểu lầm câu nói này, không thấy lỗi không phải là không thấy mà là ngày ngày lo quán chiếu lỗi của mình làm gì có thời gian mà nhìn lỗi người khác. Quán chiếu thấy được rõ lỗi của mình thì tất cả lỗi của thế gian đều thấy hết. Thấy nhưng không dính mắc, không chấp trước mà lấy đó làm tấm gương để phản chiếu. Như vậy, lỗi lầm của chúng sanh cũng làm tấm gương để phản chiếu. Nếu chúng ta có thì mau mau mà sửa đổi, nếu chưa phạm thì khích lệ và nhắc mình không để phạm. Đó mới gọi là tin Phật.

Hòa Thượng nói: **“Phật Bồ Tát không ngừng tinh tấn”**. Vậy thì hàng ngày mình đang tinh tấn hay tinh tướng? Chúng ta tinh tướng nhiều hơn là tinh tấn. Những chuyện vụn vặt mà cứ dính mắc vào trong tâm, những việc không đáng thì cho là đáng. Chúng ta phải nghe lời của Tổ Sư Ân Quang dạy: **“Đốn luân tận phận”**. Dốc hết vai trò trách nhiệm của mình để tận lực với công việc đang làm nhưng trách nhiệm sanh tử không hề bị sụt giảm, đó mới là tin Phật. Không được lơ là việc lớn của chính mình do bận rộn.

Cho nên bài học hôm nay Hòa Thượng nói: **“Chỉ có người không tin Phật thì mới tạo ác nghiệp, còn người chân thật tin Phật thì không dám, vì họ biết tạo nghiệp là phải thọ báo chứ không phải Diêm Vương hay ai đó bắt chúng ta phải chịu, mà chính chúng ta tạo nên”**.

Thử quan sát xem một người đầy lo toan phiền não phát ra từ trường rất khó chịu, tự mình hành chính mình. Còn một người thanh thoi phát ra từ trường an lạc. Hai người đó phát ra từ trường khác nhau, cảnh địa ngục và an lạc rõ ràng. Cho nên Hòa Thượng nói: **“Người học Phật thì nhiều nhưng người tin Phật thì rất ít”**. Một giảng đường lên ngồi nghe giảng có cả ngàn người nhưng tâm cảnh của người nghe hoàn toàn khác nhau. Lão Sư Lý có 300 ngàn người theo học, những người theo học chuyên cũng đến vài trăm nhưng người thành tựu, có thể thay Lão Sư hoằng truyền trách nhiệm của Phật chỉ có một hoặc hai vị. Khi có tuổi rồi, Hòa Thượng nói: **“Những người thành tựu đã đi rồi, còn những người xung quanh tôi thì không thành tựu”**. Những người đó nghe được cảm thấy khó chịu, họ lên Đài Bắc hỏi Hòa Thượng: **“Lão Sư dạy ông điều gì?”**. Ngài nói: **“Lão Sư dạy như nhau, nhưng tâm cảnh tôi lúc học khác hoàn toàn mọi người, vì tôi biết thời gian mình ở Đài Trung ngắn nên phải cố gắng nghe và nuốt trọn lời dạy của Ngài. Các vị ở đó có nhiều thời gian nên nghĩ không học hôm nay thì học ngày mai, tâm khác nhau sự tiếp nhận khác nhau”**. Cho nên việc học Phật của chúng ta tôi thấy rất nhiều người hàng ngày làm nhiều việc thừa, không biết sắp xếp công việc để chướng ngại việc hoằng truyền tâm nguyện của Phật.

Mọi người thấy tôi đi chụp hình cùng gia đình ở đời thông nhưng tôi có chảnh mảng việc chúng sanh không? Không bao giờ! Chính việc làm đó cũng là việc làm tốt cho chúng sanh. Ví dụ ngày Phụ nữ Việt Nam 20/10, chúng ta phải làm tốt nhất để người khác biết và hiểu ý nghĩa của ngày lễ đó và làm theo.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy còn lộn xộn, còn nhiều sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!

Chúng con chân thành cảm ơn!